

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Veritates Christianæ Qvæ Modvm Exhibent Benè Vivendi Et Benè Moriendi

Balde, Hendrik

Ipris, 1689

§. 4. Necesse est diligere inimicos.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56447](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56447)

mici tui omninò tibi esse necessariam,
ad aternam consequendam salutem.

S. IV.

Necesse est diligere inimicos.

Pone tibi ob oculos ingentem merito-
rum cumulum, quem adepturus es,
si inimicum tuum ames, illique injuriam
tibi illatam ex animo condones.

CHRISTUS beatam Blondam sibi filiam
adoptavit, eamque unice, quemadmodum
olim S. Ioannem, commendavit MARTÆ
sanctissimæ Matri suæ, eò quòd interfectori
filij sui generosè ignovisset; quam ob exi-
miam hanc virtutem ad summam quoque
sanctitatem evexit, multisque miraculis,
quà in vitâ, quà post mortem illustrem
reddidit.

Beatus Ioannes Gualbertus (a) cum die
veneris sancto, angusto in calle obvium
suum hostem à cognato sanguine etiam-
nùm calentem, & ut sibi ignosceret ro-
gantem, tenero amplexatus esset affectu,
volens in æde sacrâ osculari effigiem
CHRISTI cruci suffixi (quemadmodum
tum fieri consuevit) non sine stupore
vidit servatorem caput attollere, ut osculû
prior porrigeret, quod prodigiû cum tam

M s

heroico

(a) *In vita.*

heroico actu conjunctum omnis ejus sub-
securæ felicitatis & sanctitatis initium fuit.

Pone tibi, inquam, ob oculos hinc
ejusmodi præstandos favores, si inimicum
tuum diligas, eique Dei causâ ex toto cor-
de ignoscas; illinc horribiles post obitum
à te exigendas pœnas, si ipsū amare, eique
injuriam tibi illatam condonare detrectes.

Si severo sis animo in eum, qui te offen-
dit, severiorē adversus te præbebit se Deus,
quando sistendus eris, forsitan etiam antè
vesperam ejus tribunali, ut omnium tuo-
rum verborum, cogitationum, atque ope-
rum integram reddas rationem; præsertim
cū longè plura debeas Deo, quam tuis
tibi inimicus.

Dic mihi, amabo te, num tu parū
debes Dēo? *Hæc lutea massa*, inquit S. Gre-
gorius Nazianzenus, *plurimum aris alieni*
circumfert, ac proin magnā condonatione
tibi erit opus, & magnā misericordiā: da
igitur strenam operam, ut Deum tibi,
quocunque possis modo, reddas propi-
tium, utque ille supremā urgente necessi-
tate præsto tibi sit, & auxilio.

Non te fugit, eum abs te petere, quin
& tibi mandare, ut inimico tuo ignoscas.
Ama igitur illum, eique lubenter ignosce:
exhibe modò exiguam illi misericordiam,
ut

ut post obitum à Deo amplissimam consec-
quaris.

An ignoras horribilem sententiam ,
quam CHRISTUS ore suo protulit? eadem
quippe mensurâ , inquit , quâ mensi fueritis ,
remerietur vobis. Nunquid tu ipse hac su-
per re stabile cum Deo fœdus sanxisti?
nunquid & indies illud toties renovas ,
quoties hæc sacro-sancta verba pronun-
tias? *Dimitte nobis debita nostra, sicut &
nos dimittimus debitoribus nostris.*

Perpende sedulo quid hîc dicas & ad
quid te ipsum obstringas: tantundem enim
est, ac si diceres. Domine dimitte mihi;
quemadmodum ego dimitto. Si dimitto
universum debitum, dimitte & mihi uni-
versum; si non nisi ex parte dimitto, ne-
que mihi vicissim nisi ex parte dimitte;
si nihil omninò dimittò, nec & mihi quid-
quam dimitte.

Viden, eâ te contentum esse lege, ut
Deus te non amet, si tu ipse inimicum
amare recuses? utque vindictam de te
sumat, si tu de inimico hanc sumere ve-
lis? denique ut tua tibi peccata non con-
donet, si tu ipse injuriam tibi illatam con-
donare detrectes? neque cogita hæc in-
genij mei esse commenta; CHRISTUS
enim apertè dixit. *Si vos non dimiseritis,*

nec Pater vester, qui in calis est, dimittet vobis peccata vestra.

Audi, quæso, rem mirabilem, quæ olim contigit, eamque altè in animum demitte. S. Gregorium Magnum (a) cupientem facere ad aram in sacello S. Petri, rogabat ædituus, ut missæ suæ sacrificium in levamen animæ cujusdam nobilis illic sepulti, qui amplam eidem sacello legarat eleëmofynam, offerre dignaretur.

S. Pontifex tam piæ petitioni annuens rem divinam inchoavit; at ubi perventum erat ad hæc verba. *Requiem æternam dona eis Domine*, hanc de cælo delapsam audivit vocem; *non faciam*. Vir sanctus demonum fraudes subesse suspicans cursum intonuit, *Requiem æternam dona eis Domine*; at eadem denuò vox ipsi audita est, *non faciam*; quasi diceret, æternam requiem nequaquam ipsi impertiar.

S. Gregorius stupore perculsus, Sacrificium nihilominus profecutus, ubi jam pervenerat ad *Memento mortuorum*, Deum enixè precatus est, ut sibi dignaretur aperire statum animæ, pro qua Sacrificium suum offerebat: & ecce, ô rem stupendam! mox ei dictum fuit. *Scito Gregori, animam hujus nobilis ad inferos esse detrusam, eo quod illa-*

(a) Antoine willot hist. de Joseph. tom 2. serm. 31.

tam sibi injuriam antè obitum condonare noluerit.

Corpus cujusdam alterius, (a) qui & vivus, & moriens pacem cum inimico suo inire recusaverat, in adem sacram terræ mandandum deferrebat. At ubi officium defunctorum antè aram, in qua exposita erat imago CHRISTI cruci affixi, de more decantaretur, jamque perventum esset ad sacras lectiones, unus è ceteris sacerdos intonuit. *Parce mihi Domine*, & ecce, ô rem planè stupendam! vix decantatis hisce verbis, conspecta fuit imago manus à cruce dimovere, iisque ambas occludere aures, atque hæc proferre verba. *Non pepercit, non parcam*; ac si diceret, noluit inimico suo ignoscere, nec & ego ei ignoscam.

Hæc vox ubi ab omnibus latè circumstantibus non sine magno stupore clarè esset percepta, conjunctis sententijs decretum est, ut ne corpus in terra sacra tumularetur; cum tam perspicuo signo manifestasset Deus, animam ejus sempiternis jam addictam esse flammis.

An necdum vides de tuâ conclamatam esse salutem, si ex hac vita, nullâ prius inittä cum inimico pace, migrare statueris?

An

(a) *Hen. Mag. nat. Alle. dict. 9. exemplo 95.*

an forsah etiamnum magis perspicue cupis intelligere, jam inde contra te damnationis aeternae pronunciatam esse sententiam. si inimicum graviter odisse pergas, illique ignoscere detrectes? res tota his *S. Scriptura* verbis luce meridianâ fiet clarior.

Quemadmodum servus ille, qui centum denariorum debitum conservo suo noluit dimittere, à domino suo traditus fuit tortoribus, *Sic & Pater meus caelestis*, inquit CHRISTUS, *faciet vobis, si non remiseritis unusquisque fratri suo de cordibus vestris.*

Ad tam magnum tonitru, exclamat *S. Augustinus* (a) *Qui non expergiscitur, ut inimicum suum amet, illique ignoscat, non dormit; sed mortuus est.*

Planè itaque necesse est, te inimicum tuum diligere. Disce nunc, quo eum modo diligi à te oporteat, ne amor tuus meriti sit expers.

S. V.

Inimici diligendi propter Deum, ut amor calum mereri queat.

VT quis hoc rectè percipiat, scire eum oportet, quatuor esse dilectionis genera, quorum nullum nobis præcipitur.

Prima

(a) *Encher. cap. 7*